

som Forræder og saa fremdeles. Men det ærede Medlem glemte virkelig, at stærke Ord jo ikke dække over en Argumentations Svagheder. Jeg undrede mig meget over, at den ærede Forsvarsminister i Fjor fremsatte den Udtalelse, at han vilde lade dette Spørgsmaal gaa til Forsvarskommissionen. Jeg ved oprigtigt talt ikke, hvad det skulde der. Derinde have de jo slet intet at gøre med denne Sag. Det vedrører jo ikke en fremtidig Forsvarsordning, og i Forsvarskommissionen sidder man aldeles ikke inde med større Forudsætninger end vi her til at afgøre, hvorvidt Officererne nu bør have højere Lønninger. Jeg ved slet ikke, hvorfor Forsvarsministeren gik denne Vej. Det ærede Medlem for Ringsted oplyste forleden Dag — jeg opfattede i alt Fald hans Ord som en saadan Oplysning —, at Ministeren havde faaet det Svar fra Kommissionen, at det Spørgsmaal brød Kommissionen sig ikke om . . .

Formanden: Jeg har ikke opfattet det ærede Medlem for Sorø Amts 1ste Valgkreds (Zahle) saaledes, som det ærede Medlem, der nu taler, har opfattet ham. Jeg maa gøre opmærksom paa, at der ikke kan komme noget ud fra Forsvarskommissionen, uden at det er en Forbrydelse, thi man maa vide, at Forsvarskommissionen er bunden ved Tavshed.

Ellinger: Kan der ikke komme noget ud fra Forsvarskommissionen, uden at det er en Forbrydelse?

Formanden: Om Forsvarskommissionens Forhandling og om Forsvarskommissionens Svar kan ingen vide noget, uden at Forsvarskommissionens Medlemmer have begaaet den Forbrydelse at svigte deres Tavshedspligt.

Ellinger: Ja men det siges, det er meddelt officielt i Venstrereformpartiet, og i alt Fald var det muligt, at Ministeriet havde faaet Svar fra Forsvarskommissionen, og saa kan det ikke være nogen Forbrydelse.

Formanden: Jeg skal ikke videre disputere med det ærede Medlem derom,

men jeg maa fastholde, at Forsvarskommissionens Medlemmer ere forpligtede til at tie med, hvad der foregaar indenfor dens Vægge.

Ellinger: Det har jeg sandelig heller ikke bestridt. Nej, det, som man fra Venstres Side overfor Forsvarsspørgsmaalet selvfølgelig har ment, er dette, at saa længe Forsvarskommissionen sidder, skal der ikke i nogen som helst Retning ske en Udvikling af vore Forsvarsmidler, men aldrig har naturligvis Reformpartiet tænkt sig at trække Grænsen saa snævert, at det overhovedet ikke vilde give nogle flere Penge hist og her, hvor saadanne paakræves, og det har da heldigvis ogsaa vist sig i sidste Rigsdagssamling, at man er gaaet noget ud over denne Grænse; det er ogsaa sket f. Eks. ved Loven om Forsøgsforplejning. Men Meningen er selvfølgelig, at en videre Udvikling af vore Forsvarsmidler vil man ikke ind paa. Jeg vil udtale Haabet om, at Ministeren, uanset hvad det ærede Medlem for Ringsted mener, vil fremsætte Forslag om forhøjede Lønninger, naar han mener, at de ere nødvendige, hvad de ganske sikkert ere, og det endda i stærkere Omfang, end Ministeren har tænkt sig, men kan man ikke naa videre, maa man tage, hvad man kan faa.

Den ærede Minister for offentlige Arbejder — her kan jeg ikke forbigaa ham — har udtalt sig om Kongevalgene til Landstinget paa en Maade, som nøder os til at udtale os derom, og man har udtalt sig ret udførligt derom de foregaaende Dage og i Dag. Han har, som det forekommer mig, paa en ret kynisk Maade udtalt, at det var Ministeriets Mening ved Kongevalgene at sørge for, at der skete en saadan Omdannelse af Landstinget, at Ministeriet derved kunde stive sig af oppe i dette Ting. Hvis man sætter sig dette Maal, kan det blive et net Landsting, man faar, og det bliver i det hele taget en ret mærkelig Forfatning, vi faa ved Venstres Fortolkning, for saa vidt det er Venstres Fortolkning. Ministeriet skal nemlig efter Venstres Opfattelse udgaa fra Folketingets Flertal, og dette Ministerium skal saa have det i sin Magt efterhaanden at besætte 12 Pladser i Landstinget. Man kalder det nok kongevalgte, men til syvende og sidst